

(המשך מעמוד 15)

פזיו. הוא לא האמין. אחרי שהכיר מקרוב את דרכי עבודתו של רודין, כי הישועה או הגאולה להפועל תבוא מעמוס רודין.

הוא ראה בו נושאיכלים של בן-מאיר, החותר תחת סמכויותיו תיו של מוזיק ההסתדרות כי תליאביב על פי תכתיבי חברי הכנסת רודף השררה והכיבוש רים. רודין נסגע מהעובדה כי תדי קאופמן לא השיב כלל על תכתביו. קאופמן כעס עליו.

חש כי הוא מדבר אליו דרך התיקשורת. קאופמן הטיל מיד את התפקיד המתפנה על גרשון פורמן, שגם אותו משך לפעמי במזכירות "בית-ברנר": מנכ"ל "היכל הספורט" העירוני. פורמן החזיק את התיק אצלו רק שלושה ימים — והרים ידיים.

מה קרה?

פורמן מסרב להשיב על שאלות. הוא מכחיש בכלל את עצם היות התיק אצלו. "הוצע לי ולא קיבלתי", אמר לי. הוא "לא רוצה להתייחס" לשאלה האם

הוא היפנה את השואלים — גם אותי — אל הכוס הישיר שלו בכור: איסר היימן, חבר הנחלת כור ונציג העובדים בה.

משמיציו של אלי מילר דאגו גם לחזון את שחקני הכדורגל ב"מידע חסוי", שכולו עלילות והכפשות, כמינהג עסקנים נידחים בישראל, החישישים לעורם, לגילויים בגין מעשיהם. סיפרו לעיתונאים כי מילר אירח בביתו עיתונאי-ספורט, הפקיד בידיו מימכים סודיים בתנאי שלא יחשוף אותו בעיתונו, וכו' וכו' להר"ם.

אמר לי עמוס רודין: "התרעתי על מילר בשיחותיי עם תדי קאופמן."

מי הוא אלי מילר, מחזיק תיק הפועל?

הוא נולד בתל-אביב כ"ב 1946, נשוי ואב לשלושה. השכלתו תיכונית-מיקצועית (אורט יפו). בצה"ל היה בחיל-התותחנים ועבר קורסים של מפקדי טנקים ומש"ק זחלים. סיים את שירותו בדרגת סמל. מ"מ 1968 עד 1983 היה בכור. התחיל כנהג וסיים כאחראי על צייד-רכב של הקונצרן וכמעט הגיע לג'וב של מנהל מחלקת הרכב. היה 12 שנה יו"ר ועד-העובדים. כ"ב 1983/84 ניסה את כוחו בעסקים פרטיים ונמנה עם השותפים של חברת תב"ק — תיקרות בירוד וקנסטרוקציה. כשלא צלחה דרכו, חזר להסתדרות (שם היה כ"ב 1968/66 בקרן הגימלאות) לתפקיד ברשות לצרכנות (קבילות חברי ההסתדרות).

אלי מילר היה בהנהלת הכדורגל של הפועל רמת-השרון (1980/79) ורמת-גן (1982).

איסר היימן, שתחתיו עבד מילר כ"ב כור שנים הרבה, אומר עליו: "מנוולים משמיצים אותו. הוא היה מצויין, חרוץ, הגון, מקנאים בו. סקנרל שמשמיצים אותו. מה רוצים ממנו? הוא היה בסדר גמור. אני מוכן בכל רגע לקלוט אותו בחורה אצלנו. בחור מצויין עם מרץ. תדגיש זאת."

אומר תדי קאופמן: "לא הייתי לוקח את אלי מילר ללא בדיקה. אין כל זכר להשמצות עליו. שמעתי שרודין ומיורחי מסגנים השמצות לעיתונאים. איתי לא דיכרו. שוחחתי עם איסר היימן. התעניינתי במילר. הוא אמר לי כי הבחור ישר. אני עובד איתו כמה חודשים. הוא ישר חרוץ, איש עבודה. אפשר להפעילו 24 שעות ביממה. עושים לו עולל. צריך להגן עליו." שאלתי: איך תסתים המערכה איך תהדוף את החותרים תחתך?

קאופמן: "אני עומד לבד במערכה. אני מוכן לקבל את שיטת הניהול הציבורית כפי שמוצאתיה ב"בית-ברנר". ליליא עצרתי היה העסק מידרדר יותר מהר. יום אחרי בואי לבאן כ"ב באוגוסט 1985, הודעתי להסתדרות שיש לערוך בדיקה על לזה שקרה באן. עתה חוקר מבקר-ההסתדרות."

"אתה כתבת אמת על הנעשה כאן (העולם הזה 13.11.85 ואילך). אך ראה איך עיתונאים תוקפים אותנו. חושבים שאנו צריכים להמציא כספים מתחת לאדמה כדי לתת להפועל."

איך הדרדר הפועל להיכן שהגיע? קאופמן: "יש לי הרבה סימני שאלה. איני יכול להבין הרבה דברים."

עתה חוששים העסקנים מ"אלי מילר, מחשיפת עובדות שלא ינעמו להם. מה יפול בגורלו של מילר?

קאופמן: "לא אתן שיעור בשיערה אחת מראשו. מתנפלים עליו, אך הוא הולך על פי דרכי. הכל היום על השולחן."

האם 150 אלף דולר, שהמליץ נתן אלמולונו להלוות למועצת-הפועלים לעזרת הפועל, יספיקו להצלת האי גודדה?

קאופמן: "את ההלוואה יש להחזיר. זה רק 10% מהחוב הרובץ על הפועל."

היא לא פותרת את הבעיה. רוצים לערוך מגבית מיוחדת להצלת האי גודה?"

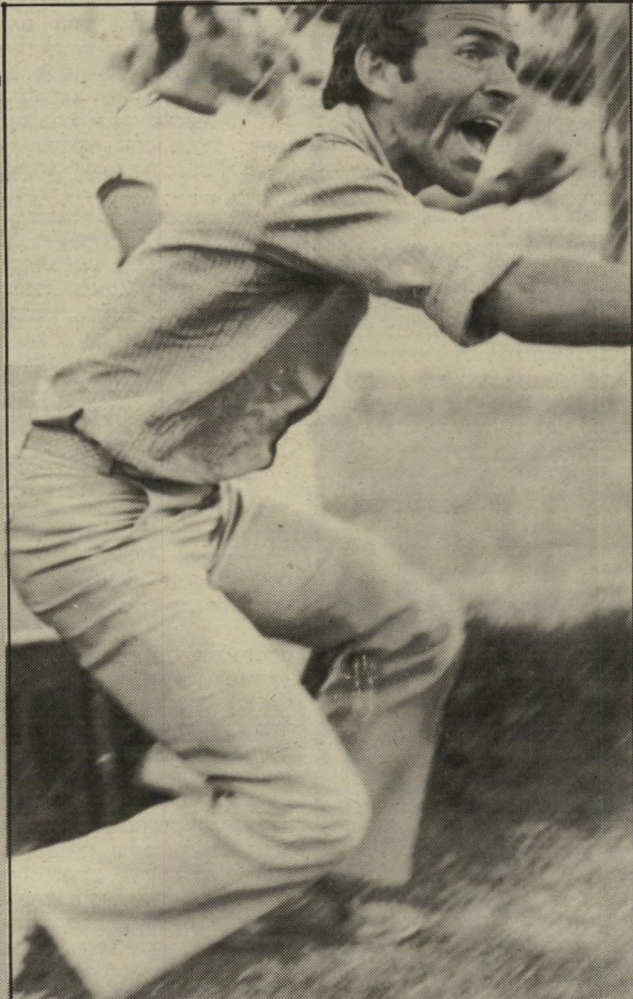
(בתבה שניה בסידרה) העולם הזה 2526

ערב החל מסע מכוני של הכפשות ודיבה כלפי האחראי החדש על הפועל במחוז תל-אביב. עיתונאים, שפנו לקבלת תגובות מומלדה, גילו לו כי עמוס רודין ואברהם מיורחי טוענים נגדו כי הוא "סרח" במקום עבודתו הקודם בקונצרן "כור" וגם "גנב" תלושי-דלק, ור" שימת "חטאיו" ארוכה כאורך הגלות.

נכון כי גורמים שונים בעיריה ובבית-ברנר לחצו עליו וגם אימו שלא יטול את תיק הפועל לידיו. כדי שהתפקיד יוחזר לעמוס רודין.

תדי קאופמן מאשר משהו: "פורמן התפטר מסיבה פשוטה — הוא לא ראה אפשרות להתמודד עם הבעיה. יכול להיות שהיו עליו גם אימים."

כ"ב בדצמבר 1985 הופקד התיק בידיו אלי מילר. באותו

מאמן שפיגלר 30 אלף דולר ברוטו

האליפות והגביע. כ"ב 50% מהשכר הם פונקציה של הישגים. והמשכורת עצמה, ללא בונוסים, נעה בסביבות 40 עד 45 אלף דולר נטו לעונה. למה נמכר השחקן רפי שמואל מהפועל תל-אביב לבני-יהודה בנזיד עדישים? — שואלים עסקנים באגודה. עמוס רודין, היו"ר-בפועל של מחלקת הכדורגל, גבה "בשביל רפי שמואל" רק 3,000 דולר. אך — לדיברי מבקריו — היה אפשר לגבות "בשבילו מבני-יהודה 15 אלף דולר. לפחות". האם הוענקה הנחה בשל העובדה כי אברהם מיורחי, חבר הנחלת הכדורגל, שיחק בנעוריו בבני-יהודה?

עסקני בני-יהודה קשורים בפעילות מיפגתית שכונתית. אחד מסני דקי הקבוצה הוא איתן סולמי, שמישפחתו מנהלת את הקבוצה. סולמי עצמו נמנה עם פעילי חרות וגם עובד עיריה. הוא מבקש להחליף את עמוס רודין, מפעילי מיפגת העבודה. בחלמיש" רודין, וגם סולמי מבקשים להחליף את אהרון פרבר בתפקיד מנכ"ל "חלמיש". האם ה"נחה" שהוענקה לבני-יהודה במכירת רפי שמואל נועדה לקנות שקט בשביל עמוס רודין מאיתן סולמי?

מבקר ההסתדרות יצטרך להשיב גם על קושיות אלה. עמוס רודין אומר: "יו"ר אגודת בני-יהודה דויד סולמי מכחש כאילו היה מוכן לשלם 15 אלף דולר או היתה הצעה כזאת תמורת רכישת רפי שמואל. שילמו לנו רק 3,000 דולר." עמוס רודין וחבריו, כמו ראשי הכדורסל, קונים ומוכרים שחקנים כאילו היו סחורות בשוק פרסי.

מי נהנה?

מעיסקי המנויים?

ס כרטיסי המנוי של הפועל הם תעלומה: כמה מוכרים ולמי? כמה כספים אוספים וממי? מה מחירו האמיתי של מנוי? מבקר ההסתדרות יושב גם על מדוכה זאת, שרבים בה סימני-השאלה. אברהם מיורחי, הבוחש גם בנושא זה, סיפק לי את הנתונים הבאים: הודפסו 3,249 כרטיסי-מנוי באישור התאחדות הכדורגל. נמכרו 1,769. הוחזרו להתאחדות 1,317. נותרו ביתרה 163. שחולקה כך: 91 "שייכים" להתאחדות ו-72 נשארו למכירה בהפועל.

הפדיון ממכירת כרטיסי-המנוי: 155 מיליון שקלים ישנים. אך טרם גבו 17 עד 20 מיליון שקלים ישנים מהמפיצים שמכרו את המנויים. גובים מחירים מיוחדים בעד כרטיסי-כבוד בתאים — מנוי שנתי ששווי (בחלקו תרומה) מ-300 עד 400 דולר. זה סכום יותר מכפול ממחיר המנוי לסתם אוהד.

מזכיר הפועל צחי אשכנזי, שלא יודע הרבה על הנעשה בממלכתו, אומר: "איני בקי בעיסקי המנויים. אברהם מיורחי מטפל בזה."

מי באמת נהנה מעיסקי המנויים? האם כל הכספים שנאספים מהפצת הכרטיסים מגיעים לקופת הפועל שהתרוקנה?

מי אישך 200 אלף דולר עבור משה סיני?

מ מתנינים בכליון עיניים לדוח מבקר ההסתדרות. כבר מכינים יורשים בכוח לאותם ראשים שיערפו. אותה מועמד לתפקיד יו"ר מחלקת הכדורגל במקומו של עמוס רודין: יצחק (איצי) מנחם. חבר מזכירות קואופרטיב אגד.

מבקר ההסתדרות יצטרך לתת את דעתו גם על הנושאים הבאים. הנלחשים מפה לאוזן במיסדרונות בית-ברנר: כמה עלה מחנה-האימונים של הפועל באנגליה בעונה שעברה (84/1985)? 20 איש יצאו לדרך ובהם 16 שחקנים. מאמן (מרדכי שפיגלר). מעסה ועוד. השתכנו ליד לונדון. שוריון תקציב של כ-45 אלף דולר. כל הסיפורים הכספיים נעשו דרך מישרד-הנסיעות. בדיקה שנעשתה גילתה כי הסכום שתוקצב נופח מעל ומעבר לכל חשבון. כדי ש-15 או 20 אלף דולר ממנו יוקצו להשלמת שכרו נטו של המאמן, בנוסחים וכיוצא באלה. תקנון התאחדות הכדורגל התיר אשתקד תיקרת שכר למאמן של 30 אלף דולר ברוטו ועוד 10% הוצאות מיוחדות (השנה: 20 אלף דולר ברוטו למאמן).

מזכיר הפועל, צחי אשכנזי, משיב כי "המבקר בודק גם נושא זה" אך לדבריו — הוא אינו בקי במאטריה — "הכל נעשה במיסגרת ההסכם". לעומתו, שמע" גיזבר הפועל יצחק ציגל, רכילות וסיפורים על כך. הוא אומר: "איני יכול להיזכר עכשיו מה היה ביולי 1984. הגיעו אליי שמועות כאילו אוהדים מוסיפים מכספם לשחקנים ולמאמנים מן הצד. כמו שנותנים לרופאים בבתי-חולים. אנאלוגיה מאלפת!"

קונים ומוכרים — כמו בשוק פרסי

מ בקר ההסתדרות בוודאי ישיב גם על השאלה המעניינת: מי אחראי באמת לרכישת שחקן הכדורגל המצטיין של הפועל תל-אביב משה סיני ב-200 אלף דולר נטו? סיני היה שחקן בקבוצת-הנוער של הפועל. אך שוחרר מהקבוצה בעת שמרדכי (מוטקה) נויוביץ — מס 2 בבית-ברנר — היה מזכיר הפועל בשנים 1977/1979. סיני נקלט במכבי יפו. אחרי-כך הושאל להפועל תל-אביב. כאשר הצטיין, מיהר הפועל לרכוש את כרטיסו לצמיחת תמורת 200 אלף דולר נטו בעונת 80/1981. שכרו נטו כ-55 אלף דולר לעונה. ויכול להגיע גם ל-60 אלף דולר ויותר אם יטיול קבוצתו את

כדורגלן סיני 55 אלף דולר נטו